

PRENUMERATA

Kurjera Warszawskiego wraz z dodatkiem porannym: W Warszawie: rocznie rs. 9, półrocznie rs. 4 kop. 50, kwartalnie rs. 2 kop. 25, miesięcznie kop. 75.

Na prowincji i w Cesarstwie: rocznie rs. 12, półrocznie rs. 6, kwartalnie rs. 3, miesięcznie rs. 1 kop. 50.

Numer pojedynczy bez dodatku kop. 5; dodatek poranny kop. 3.

KURJER WARSZAWSKI.

Wychodzi w dni powszednie wieczorem, w niedziele i święta rano, a nadto wychodzi stale w dni powszednie z wyjątkiem dni poświęconych dodatkowi porannemu.

ROK SZESĆDZIESIĄTY ÓSMY.

Ogłoszenia i prenumeratę przyjmuje kantor Kurjera Warszawskiego codziennie od godziny 8-ej rano do 8-ej wieczorem, w niedziele i święta od godziny 10-ej rano do 1-ej w południe.

OGŁOSZENIA.

Reklamy: za jeden wiersz garmontowy albo jego miejsca pierwszy raz 25kop., każdy następny raz 20 kop.

Nekrologia: za jeden wiersz 15 kop.

Zwyczajne ogłoszenia: za jeden wiersz petytowy albo jego miejsce pierwszy raz 10 kop., każdy następny raz 8 kop.

Małe ogłoszenia: za jeden wiersz po 2 kop. każdy raz.

Nadesłane: za jeden wiersz garmontowy rs. 1.

Ogłoszenia do Kurjera przyjmuje także Biuro Rajchmana i Frendlera ul. Senatorska 26.

Poniedziałek: Doroty Panny M.

Wtorek: Romualda Opata.

Środa: Jana z Matty Wyzn.

Czwartek: Apolonji Panny Męcz.

Table with 2 columns: Day and Astronomical data (Wschód słońca, Zachód, Długość dnia, Przybyło).

Table with 2 columns: Day and Astronomical data (Wschód księżycy, Zachód, Wysokość wody, Dziś o godzinie).

Redakcja, Administracja i Erukarnia: plac Teatralny nr 9. — Telefon Redakcji nr 126. — Telefon Administr. 1111.

CALENDARZ.

Imiona słowiańskie: Dziś Miłostawy, jutro Błazei. Nabożeństwa: W kościele archikatedralnym św. Jana, o 9-iej zrana, wotywa ku czci N. Sakramentu...

W kościele św. Józefa Oblubieńca na Krak.-Przedm., o 9-iej zrana, wotywa bractwa Różańca na Krak.-Przedm., o 9-iej zrana, wotywa bractwa Miłosierdzia N. Marji Panny wotywa na intencję bractwa Miłosierdzia N. Marji Panny...

Zgromadzenia: Sesja czeladników blacharskich. (Mieszkanie starszego czeladnika na Przędze—6 wieczorem.) Wystawy: Wystawa tkacka. (Muzeum przemysłu i rolnictwa na Krakowskim-Przedm.—od 10-iej rano do 10-iej wieczorem.)...

Koncert: Koncert orkiestry warszawskiej pod dyrekcją p. Adolfa Sonnenfelda. (Dolina szwajcarska—5 po południu.)

Teatra: Wi el ki: dziś „Dinorah” (występ gościny panny Ely Russel), jutro 4-ty koncert symfoniczny (z udziałem pani Zofji Menter)...

Ogród zoologiczny: ulica Bagatela. (Otwarty codziennie od 10-iej rano do wieczora.)

Lombard miejski: Gotówki w kasie lombardu do rozdania na zastawy znajduje się na dzień jutrzejszy rs. 3216 kop. 90 1/2.

— W dniu jutrzejszym, o godz. 8-iej zrana, w kaplicy Pana Jezusa w kościele archikatedralnym św. Jana odprawioną będzie uroczysta wotywa.

— W kościele Opieki św. Józefa (panien wizytek) jutro, jako w pierwszy piątek nowo rozpoczętego miesiąca, odprawioną zostanie o godz. 9-iej zrana solenna wotywa z wystawieniem N. Sakramentu.

— W kościele Przemienienia Pańskiego (po-kapucyńskim) jutro, jako w pierwszy piątek nowo rozpoczętego miesiąca, odprawioną będzie o godz. 9-iej zrana uroczysta wotywa do Najświątszego Serca Pana Jezusa przed ołtarzem Serca Jezusowego.

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE.

— Departament medyczny przy ministerjum spraw wewnętrznych wydał nowe przepisy co do sposobów zapobiegania chorobom zaraźliwym przez zastosowanie obowiązujących środków lekarskich.

— Wiad. farm. donoszą, iż z początkiem przyszłego roku akademickiego kandydaci na stopień przewizora farmacji i podaptekarze będą mogli przystępować do egzaminów tylko raz do roku, to jest w początkach października; egzamina styczniowe będą zniesione.

— Warsz. Dniw. powtarza za Rusk. wiadom. o roz-

winiętej na pograniczu z Austrią kontrabandzie broni palnej, którą otrzymują żydzi z Austrii. Przemysłnicy starają się zbywać broń właścicielom w południowej części Królestwa...

— Inspektor fabryczny warszawskiego okręgu, jak donosi Warsz. Dniwnik, przygotowuje sprawozdanie ze swej działalności za czas ubiegły. W ciągu 13 tu miesięcy inspekcja dopełniła 1,200 oględzin w zakładach przemysłowych...

— Pisaliśmy w swoim czasie, iż warszawski ober-policmajster poruszył sprawę wprowadzenia takiego systemu cechowania wozów na węgle...

HAWA. OBRAZEK Z NATURY.

(Dokończenie.) V.

Minęła zima, minął i rok cały przy takiej robocie. Hawa nie załował nóg, rąk i gardła, ale też i zarabiał tak, że mu niejedyn starszy żyd zazdrościł. Zarobek ten jednak już mu nie wystarczał...

Oddawna już zwracał na siebie jego uwagę jeden człowieczek, w staroświeckim mieszczańskim stroju, jaki noszą jeszcze po małych, odludnych miasteczkach. Co tygodnia przybywał na targ z czepcami, zielonemi i białemi, bardzo pięknej domowej roboty. Miał laskę z dzwonekiem na górnym końcu, ubranym we wstążki kolorowe...

— A co, matulu—zapytał raz Hawa jedną kobietę, która właśnie kupiła czepiec u tego człowieka, wcale się nie targawawszy — dobre czepce ten człowiek sprzedaje?

— Kto? Staromiejski? O, nie ma nad jego czepce! Jeden na dziesięć lat wystarczy, albo i na dłużej. Ja to dla synowej kupiłam. Niepierwszy raz u niego biore, i cena u niego zawsze jednakowa.

— A dlaczegoż tak mało u niego kupują?

— Albo ja wiem? Bo nie żyd. Do żydów wszy-

sscy idą i biorą ostatnie dramacie, i jeszcze natargować się muszą do siódmego potu, zanim za taką samą cenę dostaną.

Hawa prędko się zdecydował i przystąpił do mieszczańca.

— Szczyć się wam Boże, panie Staromiejski!—rzekł on z ukłonem.

Mieszczańca spojrzawszy zdziwionemi oczyma z podsiwych, krzaczystych brwi na nędznego, obszarpanego żydka, co się z nim witał, jak ze starym znajomym.

— Tfu, na twego ojca kłapeciastego!—rzekł, spluwając—a ty mnie z kąd znasz?

— Ny, panie Staromiejski, ktoby was nie znał? Was, Bogu dzięki, wszyscy znają. A czemu czepczyki sprzedajecie?

— Po 20 centów, albo co?

— Bo chciałbym u was kupić.

— Abu, a tobie po co? Czy dla matki twej lysej?

— Dla matki lub nie dla matki, a wam co do tego? Ile ich tu macie?

— Jeszcze osiem, albo co?

— Ny, jacyż ty wy! Osiem po 20 centów, to szesnastu szóstaków. A co spuścicie, jeżeli wszystkie wezmę?

— Tfu, na twą głowę! A na co ci wszystkich?

— Co spuścicie, jeżeli wszystkie wezmę?—uśmiechając się, powtarzał Hawa.

— Ta o czepce ty się odemnie!—krzyknął Staromiejski.—Ja nie twój dareń, żebyś ty sobie ze mnie kpiny robił.

— Ny, wy, chęcie dwadzieścia szóstaków? Nie? Ot wam trzynaście! Za wszystkie naraz, gotowemi pieniędzmi. Czego wam potrzeba? Macie włóczyć się z niemi jeszcze trzy poniedziałki, to czy nie lepiej wam odrazu gotowe pieniądze wziąć?

Mieszczańca pomyślał i sam sobie nie wierzył. Taki targ jeszcze mu się nigdy nie trafiał. Była u niego swą rodziną, dwaj synowie i trzy córki robiły na gospodarstwie, a on ze starą żoną plótł te czepce staroświeckim sposobem i włóczył się z niemi po Jarmarkach, zarabiając, po strąceniu kosztów, najwięcej po reńskim, a nieraz zaledwie po jakimś 20 do 30 krajcarów na jednym targu. Bardzo rzadko trafiało się tak, żeby rozsprzedał wszystkie towary,

wyniesiony na targ. A tu naraz jakiś mizerny żydek wszystko kupuje.

— Dawaj czternaście!—rzekł.

— Ny, daj Boże dobry początek!—rzekł Hawa i odliczył pieniądze. — Ale dawajcie wszystko, z laską.

— A laski ci po co?

— Na szczęście.

— Tfu, na twą głowę! Bierz i laskę, tylko za dzwonek mi 10 centów zwróć!

— Wiecie co—rzekł Hawa—zaczekajcie wy tutaj w szynku, ja wam laskę natychmiast przyniosę, ja tylko tak, w pożyczkę ją biore.

— No, dobrze — mruknął Staromiejski, idąc do szynku, by wypić szklanekę piwa po takim dobrym targu.

— Oszachrował mnie żyd przeklęty!—mruczał on sam do siebie, siedząc za stołem. — I czepce za psigrosz kupił, i laska wraz ze dzwonekiem przepadnie.

— Ale mruczał on to bez wewnętrznej przekonania, tak tylko, żeby mruzczyć, gdyż w rzeczy samej rad był z targu, a za laską nie było co żałować—była prosta laskowa, i dzwonek nieszczególny, maleńki.

Hawa tymczasem, dostawszy czepce z laską w swoje ręce, pobiegł pomiędzy wozy, po targowiskach i podsieniach, i takiego wrzasku narobił, chwytając swój towar, że naród runął za nim, jak gdyby niedźwiedzia po mieście oprowadzano. Nie przeszło i półgodziny, a już Hawa rozsprzedał swe czepce nie po 20, ale po 25 centów.

— Dobre zdrowie wam, panie Staromiejski!—krzyknął Hawa, wpadając do szynku. — Macie waszą laskę.

— A czepce gdzie?—zapytał Staromiejski.

— Jak to gdzie? Zaniósłem do domu. Wiecie co, może wypijecie jeszcze szklanekę piwa?

— Ta wypićby się to wypilo, ale pieniędzy nie ma. Trzeba nici ra nowe czepce kupować.

— Ny, wypijcie moje. A ja wam za ten czas będę coś mówić.

— Tfu na twego ojca warjata! Czy omana jakaś uczepiła się mnie dzisiaj z tym żydziakiem?—mruknął Staromiejski, uśmiechając się, lecz tym razem daleko już dobrodusniej, niż przedtem, podczas gdy

ją w ten sposób, iż zmniejszenie skrzyni nastąpić nie może; zwykła zaś skrzynia 10-korcowa powinna mieć następujące wymiary: szerokość u dołu 1 stopę i 7 cali, u góry 2 st. 6 1/4 cali, głębokość 2 st. 4 i pół cali, długość do przegródki 4 st. 8 i pół cali. Nadto, ażeby uniknąć nadużyć w tej mierze, magistrat prosił zarządu policji o dopilnowanie, iżby składnicy wszystkie wozy węglowe posyłali do cechowania do tutejszego urzędu miar i wag, ażeby nie pozwalano na rozwożenie węgla w wozach niecechowanych, ażeby wreszcie zobowiązali stelmachów i robiących wozy, aby ci nie podejmowali się przeróbki wozów cechowanych urzędownie, w celu zmniejszenia ich objętości.

— Po otwarciu sal zarobkowych imienia Staszycy przyjmowani tam będą rekonwalescenci, wychodzący ze szpitali a niezdolni do pracy. We wszystkich warszawskich szpitalach zaprowadzone zostaną książeczki, w których lekarze miejscowi wpisywać będą dajnozy chorób z określeniem ogólnego stanu organizmu, oraz wad organicznych rekonwalescenta. Książki takie stanowią będą dowody do przyjęcia do sal zarobkowych, gdzie, w miarę możliwości, powracający do zdrowia zajmować się będą lżejszymi robotami. Część zarobku za roboty, wykonane w salach zarobkowych, wręczaną będzie rekonwalescentom przy opuszczaniu zakładu.

— Projekt budowy linii kolei konnej, mającej łączyć miasto z nowym cmentarzem w Brudnie, o tyle postąpił naprzód, iż Towarzystwo kolei konnej wypracowało projekt przeprowadzenia tej linii i łącznie ze szczegółowym kosztorysem przesłało do decyzji przedstawicieli Towarzystwa ramwajowego w Brukselli. Podług projektu, linja do nowego cmentarza, przy ogólnej długości 1,346 sążni, prowadzi od Pragi obok remizy tramwajów przy rogatce wileńskiej, a dalej przez ulice: Wileńską, Praską, Nowopraską, Środkową, Brudnowską i Drogę brudnowską. Projektowana linja przecinać ma w dwóch miejscach plant kolei żelaznej, a koszt budowy linii pojedynczej obliczony został na rs. 38,500. Stanowcza odpowiedź Towarzystwa kolei konnej wkrótce rozwiąże powyższą kwestję, gdyż albo Towarzystwo belgijskie zadeklaruje budowę i eksploatację tej linii, albo też w przeciwnym razie zarząd miasta odda robotę innemu towarzystwu, starającemu się ze swej strony o uzyskanie pozwolenia na budowę tej linii.

— W roku zeszłym miasto otrzymało tytułem 5%

opłaty od dochodu kolei konnej sumę 34,570 rs. 90 kop.

— Warszawskie Towarzystwo dobroczynności otrzymało pozwolenie na otwarcie szwalni piątej dla biednych dziewcząt w cyrkule IX-ym.

— Od dyrekcji teatrów warszawskich otrzymujemy pismo następujące: „Dyrekcja teatrów podaje do wiadomości, iż po rozpatrzeniu przez sąd konkursowy, z osób kompetentnych złożony, ośmiu projektów budowy domu dochodowego od strony ulicy Wierzbowej i Trębackiej na placu, do teatrów warszawskich należącym, jako najwięcej odpowiedniego dla celów, w programie przez dyrekcję teatrów wskazanym, następujące projekta otrzymały nagrody: 1-szą w kwocie rs. 200, projekt budowniczego Józefa Husa z dewizą *Mnesikles*; 2-gą w kwocie rs. 500, projekt budowniczych Schretera i Tschoepe'go ze znakiem, przedstawiającym połączenie koła z trójkątem i znak zapytania w środku koła; 3-ią w kwocie rs. 300, projekt budowniczego Lembkego ze znakiem „Konkurs”. Wzywa zarazem pp. budowniczych, których projekta nie zostały nagrodzone, aby po odbiór takowych i zwrot otrzymanych przy złożeniu pokwitowań do biura dyrekcji teatrów pospieszili”.

— *Wiadomości farmaceutyczne* podnoszą, w ostatnim numerze projekt uczczenia zasług prof. Juljana Trappa, który w r. b. święci jubileusz swej pracy. Organ Towarzystwa farmaceutycznego podaje jako środek uczczenia jubileuszu złożenie kwoty, od której odsetki obracane będą na pomoc dla biednych uczniów farmaceutów.

— Jeneralny komisarz rurski wystawy w Kopenhadze, szambelan Najwyższego Dworu, rz. r. st. Gołuchowski, po trzydniowym pobycie w mieście naszym w dniu wczorajszym wyjechał do Petersburga.

— Pomocnik referenta kancelarji oberpolicmajstra m. Warszawy, Muratow, został mianowany radcą prawnym rządu gubernjalnego warszawskiego.

— Z powodu usunięcia się od obowiązków opiekuna ubogich cyrkulu I-go, p. Konrada Górskiego, Towarzystwo dobroczynności zaprosiło p. Leopolda Ramera, członka rady opiekuńczej ubogich cyrkulu X-go, do czasowego pełnienia tych obowiązków.

— Zarząd kolei wiedeńskiej na wystawę przedmiotów oświetlających w Petersburgu wydelegował

p. Kolendę, chemika, dla zbadania najnowszych systemów oświetlania pociągów osobowych elektrycznością.

— P. Wiktor Erenfeit mianowany został p. o. młodszego astronoma przy warszawskim obserwatorium astronomicznym.

— Bawi w naszym mieście p. Jawornicki, podróżnik po Afryce, świeżo z wycieczki przybyły; zbioru, jakie pan J. w czasie podróży swoich zdołał zebrać, będą wystawione na widok publiczny w salach Zwierzyńca.

— Na tombolę, odbyć się mającą d. 12-go b. m. na rzecz kasy pożyczkowo-wkładowej artystów teatrów warszawskich, oprócz wymienionych już poprzednio, następujące osoby nadesłały fanty: panie: Zofja Jakób, Amelja Lau, Zofja Mikulska i Konstancja Karnicka, tudzież pp.: Bogusław Herse, F. Woroniecki, T. D. Łapiński, A. Riedel, Andrzej Smolikowski, M. Stypiński, B. Brettschneider, Edward Chrzanowski, Leopold Filatyn, Michał Mutniański, Michał Hertz, Michał Loevenberg, Jan Nowak, Leonard Ziemiński, Maurycy Neumark, Stanisław Blechszmidt, Robert Herse, Władysław Kazimierz Rittendorff, dr. Wacław Stypiński, Władysław Karol Rittendorff, Kazimierz Grodzki, Gajewski, Majer Bain, Jan Wróblewski i fabryka pod firmą „Leliwa”.

— Z teatru i muzyki.

* (J. Kl.) Od pewnego czasu Towarzystwo muzyczne wzięło sobie za godło darzyć nas zawsze czemś nowem i zajmującym.

Wczorajszy wieczór, zgodnie z powyższym programem, dał nam poznać bliżej uzdolnionego kompozytora i fortepianistę wiedeńskiego, p. Edwarda Schütta, którego „Trio” słyszeliśmy na koncercie poniedziałkowym Instytutu muzycznego.

Artysta zaprodukował nam tym razem własnego utworu sonatę na fortepian i skrzypce oraz kilka drobniejszych.

„Sonata” pod względem formy stoi może niżej od „Tria”, ale zdaniem naszym przewyższa je treścią, nierównych zresztą co do znaczenia, składowych swych części.

Pierwsze allegro ma charakter poważny i jest stanowczo częścią najwięcej wymaganiom sonatowej formy odpowiednią.

Krótkie intermezzo (nowsi kompozytorowie tak

Hawa zamawiał piwo. — No, cóż tam takiego masz mi mówić? Mów.

— Chciałem się was zapytać, czy dużo wy takich czepców na tydzień możecie zrobić?

— Jak do potrzeby. Zwykle robimy dziesięć. Ale jeżeliby tylko nitki, tobyśmy mogli i czterdzieści i pięćdziesiąt zrobić. Mogłbym wszystkie trzy córki do tej roboty zasadzić. Bieda tylko, że mało sprzedajemy, to po jakiego diabła ich robić tak dużo?

— Wiecie co, zróbcie wy dla mnie na drugi poniedziałek pięćdziesiąt. Ja od was wszystkie kupię. Po piętnaście centów za każdy.

— E-he-he, tanio byś chciał!

— Ny, ależ ja biorę wszystkie naraz, to także coś znaczy. Nie potrzebujecie się po jarmarkach włóczyć. Nie was to nie obchodzi, czy będzie dobry targ, czy nie, wy macie swoje. A ja jeszcze czy sprzedam, czy nie sprzedam, to tylko Bóg wie.

— No, jużbyś to ty ta nie sprzedał. Twój Judasz Skarjocki i Chrystusa sprzedał, a tybyś czepca nie sprzedał. Nie, serdeczko, daj po osiemnaście czepiec za czepiec, to zgoda.

— Ależ zlitujcie się, panie Staromiejski! — błagał Hawa — sami widzicie, ja biedny żydek, sam nieraz nie mam co jeść, a wam zarobek daje. Ny, niech będzie po szesnaście. Jeżeli chcecie, to i zadatek wam dam, żebyście mieli za co nitek nakuścić. A wiecie co, róbcie przez pół—połowę czepców białych, a połowę zielonych, bo w niektórych wsiach noszą białe, a zielonych nie kupują.

— Kiedyż-bo zielona nitka mocniejsza! — rzekł prostodusznie Staromiejski.

— Oto stary dureń! — pomyślał sobie Hawa. — Ja gdybym wiedział, że te mocniejsze, a te słabsze, tobym mocniejszych ani nie robił, ani nie sprzedawał, bo to przecież dla mnie samego strata. Czyż to ta baba nie mówiła, że jeden czepiec dziesięć lat nosi? A więc przez dziesięć lat drugiego nie kupi. Tfu na taką głupią głowę!

I dodał głośno:

— Wy już o to nie dbajcie, które mocniejsze, a które słabsze, ale róbcie tak, jak ja was proszę. Ja wiem, że wasza robota dobra, zobaczę, jak też pójdzie rozprzedaż. A jeżeli pójdzie dobrze, to my z wami zrobimy taką zgodę, że wy będziecie sobie pomaleńku robić i pieniądze robić, a ja będę roz-

sprzedawać. Dla was nie będzie kłopotu, a może też i mnie co kapnie.

— Czy jeszczeby takim spekulantowi nie kapnęło! — rzekł Staromiejski, klepiąc Hawę po ramieniu. — Ciebie pewnie matka w same kuczki urodziła i do tego w dżdżyste, i pod okapem położyła, to już tam na ciebie dobrze nakapalo, nie bój się!

Uderzyli po rękach, i Hawa natychmiast dał Staromiejskiemu w zadatku tego samego guldena, którego dopiero zarobił na jego czepcach. A na drugi tydzień, otrzymawszy całe pół setki czepców, nic już nie sprzedał w mieście, ale wyruszył z nimi po wsiach, sprzedając, mieniając, narzucając swój towar, a z każdej chaty wychodząc z zyskiem.

VI.

Minęły trzy lata. Staromiejski, który z początku nie mógł się nacieszyć swem szczęściem i błogosławił Hawę za niespodziany, a tak znakomity zarobek, zczasem dopiero poczuł, że wpadł w miękki, ale mimo to silne łapki żarłocznego kota. Rozdzielił on swój majątek między synów, a córki, które były wszystkie trzy kaleki na nogi i nie miały nadziei wyjść za mąż, zostały przy starych rodzicach, t. j. przy fabrykacji czepców. Hawa bardzo prędko rozpatrzył się w domowych stosunkach Staromiejskiego. Choć i jak nie bliski świat z Drohobycza do Starego miasta, przywędrował jednak piechotą, dowiedział się, czego mu było potrzeba u miejscowych żydów, i wtenczas dopiero zaczął działać tak, żeby zupełnie uwikłać w swoje sieci tę rodzinę z jej robotą.

Praca nad czepcami zabierała wszystkim prawie cały czas dnia i znaczną część nocy, zaledwie mieli czas zgotować obiad i zjeść cokolwiek. Z początku nieciała ich myśl o znacznym zarobku i o tem, że gdy uskładają dużo pieniędzy, będą mogli sobie odpocząć. A tu Hawa robił coraz nowe obstalunki — towar szedł. Za pomocą znajomych żydów rozsyłał go w różne strony kraju. Lecz po jakimś czasie nagle obstalunki zmniejszyły się, tak, że Staromiejscy musieli żyć z uskładanych przedtem pieniędzy. Gdy tych pieniędzy prawie zupełnie już zabrakło — przyszły nowe obstalunki, niby nagły przypływ morza. Taki manewr powtarzał się dwa i trzy razy do roku. Staromiejscy ciągle wahali się między nadzieją zabezpieczonego spoczynku, a przymusowem bezrobo-

ciem — i w rezultacie pokazało się po roku, że byli tak samo majątni, jak i na początku, to jest nie mieli nic!...

Kilka razy próbował Staromiejski buntować się przeciw Hawie, odzyskać dawną niezależność, ale już było zapóźno. Czepców jego nikt nie chciał od niego kupować, wszyscy mieli ich dosyć. Natomiast Hawa, gdy się dowiedział, że Staromiejski usiłuje prowadzić jakies interesu po za jego plecyma, chociaż w oczy nie mu nie mówił, mścił się jednak niezwłocznie, zmniejszając jeszcze bardziej obstalunki i zmuszając nieszczęśliwą rodzinę nieraz do życia o głodzie i chłodzie.

Dotychczas jednak Staromiejscy, choć pozornie, byli niezależni od Hawy. Mogł im Hawa nie dać roboty, ale nie mógł ich do niej zmusić. Dopiero gdy raz, przyciśnięci niedostatkiem, zaciągnęli u niego na skrypt dłuższą pożyczkę w sumie dwudziestu guldenów, poczuł się Hawa panem sytuacji. Chociaż z różnych stron dopominano się u niego o towar, on zwlekał z zamawianiem u Staromiejskich, czekając, aż ich dobrze nęcza przyciśnięcie. Wtenczas dopiero uznał ich za dojrzałych do ostatniej operacji. Teraz on miał dyktować cenę ich pracy, mógł obrócić ich w zupełne poddaństwo, jednym zamachem mógł zniszczyć wszystkie ich nadzieje na to, że za pomocą usilnej pracy zdołają się wybić na wolność. Pod presją oplakanych okoliczności podpisali Staromiejscy kontrakt, w którym się zobowiązali wyrabiać czepce dla Hawy z jego materiału, Hawa zaś zobowiązał się płacić za robotę po dziesięć centów od sztuki i zamawiać w tygodniu przynajmniej czterdzieści sztuk. Mądrze obliczył! Właśnie tyle było potrzeba, żeby tych pięć dusz w ciągu tygodnia nie umarło z głodu!

— Ny, Bogu dzięki! — szeptał Hawa po zawarciu tego — i to dobre na początek!

A stary Fawel, który z powodu małoletności Hawy całą ugodę przejął na swoje imię i kontrakt wobec notariusza podpisał, spoglądał na swego młodego wychowanka z rodzajem trwożliwego podziwu.

— Ny, nie uroku go! — szeptał — z niego pewnie coś wielkiego będzie! Za moich czasów takich chłopców nie było. I pomyśleć, że to jeszcze szesnaście lat nie skończyło! Co to on pokaże ze siebie, gdy mu dwadzieścia minie!...

chętnie omijają „Andante”) dają nam kontrast dwóch idei, szkieletu lecz zrecznym wyzyskany.

Ostatni ustęp posiada charakter i zakrój Scherza, a podniesiony do godności finału, traci na tem, i brak szerszego rozprawienia idei zastępuje jej powtarzaniem.

Tyle co do ogólnych zarysów kompozycji; świadczą one wprost o niedostatecznym opanowaniu form przez kompozytora, dotąd przeważnie zajętego utworami mniejszych rozmiarów.

Elegancja, która w nich przebiega, spostrzega się i w „Sonacie” — szczegóły są pełne wdzięku, motywa ładne, to jednak nie wystarcza do stworzenia dzieła o dłuższym... oddechu.

Jako wykonawca, przedstawił się nam p. Schütt w charakterze, odpowiednim swym utworom: gra to nawskroś elegancją, technika i szkoła dobra, uderzenie prawdziwie artystyczne.

Sonata grał z autorem p. Barcewicz, a oprócz tego wykonał parafrazę Wilhelma z Meistersingerów i nad program gawota Bohm'a i mazura Kątskiego.

Orkiestra amatorska odegrała Serenadę Volkmana, zaś chór, przejęty o dwa tygodnie wcześniej uczuciami arcy-pobożnymi, odśpiewał ustęp „Założenie kościoła” z oratorjum Liszta „Chrystus”.

Jako śpiewaczka występowała po raz pierwszy panna Helena Rejewska.

Ujrzawszy na afiszu arję z „Aidy” i Warjacje Proch'a, siedzący obok mnie złośliwy przyjaciel szepnął mi na ucho: „to już napewno jedna z tych rzeczy przypadnie”.

I nie omylił się. Przepadła rzeczywistość Aida, do której ani głos, ani wyposażenie przyszłej artystki bynajmniej się nie nadawały...

Ale za to Warjacje Procha... Powiedziałem, przyszłej artystki, i tych wyrazów nie cofam, mimo błędów stylowych, niepotrzebnego patosu i niektórych innych braków produkcji.

Panna R. ma głos śliczny, intonację wyborną, skalę obszerną, łatwość koloratury niepospolitą—są to wielkie na przyszłość rękojmie.

Jeżeli przytem znajdzie się (o czem nie mamy prawa wątpić) *cierpliwość i wielka chęć do pracy*, przyszłość może być świetna.

Rok jeden studjów pod kierunkiem Lampertiego lub innej znakomitości powinienby wystarczyć, jeżeli nas nie mylą pozory.

Teraz jednak byłoby pożądanem nie występować, ale tylko uczyć się.

Jak do tryumfów wojennych potrzeba tylko pieniędzy, pieniędzy i jeszcze raz pieniędzy, tak tu potrzeba nauki, nauki i jeszcze raz nauki!

= Bal na szpitalik. Przerzucamy się z sali do sali, gdyż wzrasta zapal do tańca.

Niedawno było nam dobrze w szczupłej sali reursy kupieckiej, a dziś, gdy dano „kurowi grzędę” mówi „jeszcze wyżej będą”—i przeszliśmy do reursy obywatelskiej.

„Apetyt wzrasta przy jedzeniu” — mówi przysłowie — gardzimy „obywatelską” i „kupiecką” (wróćcie tam w sobotę!), rozbijamy tedy namioty aż w ratuszu.

Przestronnie i wesoło, zresztą jak na każdym balu... może trochę głośniejszy i gwarniejszy, gdyż mówią kilkom językami; stroje są okazalsze, bo mają za kłama wersję o ciężkich czasach—o biedzie móda się po francusku (nie tak raz...) a tańczy się nieco oględniej i z mniejszymi hołupcami.

W mazurze 170-in parom przewodzi Józef hr. Krański.

Teren tańca otoczono zielenią i ławkami, które ułatwiają tło i deptanie. O 2 i pół tańczą różne „ósemki” mazurkowe—u podjazdu powozy roją się—bal ma zapewnioną egzystencję do 4-ej.

Nieurodzinych dam nie było. Do sali ratuszowej wrócimy na... odczyty.

= Zabawy. Na nadchodzącą sobotę, d. 4-go b. m., zapowiedziane zostały następujące zabawy:

W reursie kupieckiej odbędzie się bal na rzecz szwalni dla dziewcząt przy ulicy Hożej.

Resursa obywatelska daje ostatni w tym karnawale bal dla swoich członków i ich rodzin.

W lokalu Towarzystwa wioślarskiego zbiorą się na zabawę tańczącą członkowie z rodzinami i wprowadzeni goście.

Również zabawy tańczące odbędą się w obydwóch tutejszych stowarzyszeniach wzajemnej pomocy subiektów handlowych i przemysłowych.

= Wybory. Obradom na wczorajszym zebraniu ogólnym spółki spożywczej urzędników kolei nadwiślańskiej przewodniczył p. Karol Matuszewski.

Wnioski, o których przed tygodniem pisaliśmy obszerniej, zostały jednogłośnie zatwierdzone.

Na r. b. do zarządu spółki wybrani zostali pp. Antoni Kowalski, przewodniczący (głosów 51), Stefan Olszewski (gł. 50), Filip Wołowski (gł. 49) i Antoni Vorbrodt (gł. 45).

Na zastępców w zarządzie powołano pp. Józefa Lenartowskiego (gł. 38), Jana Marchwickiego (gł. 30), Karola Matuszewskiego (gł. 26) i Cezarego Mińskiego (gł. 23).

Komisję rewizyjną tworzą teraz pp. Wilhelm Diehl (gł. 55), Karol Gutner (gł. 46) i Antoni Czerwiński (gł. 20).

Zebranie skończyło się o godzinie 8-ej.

= Dla myśliwych. Jeden z właścicieli domów na Lesznie, zapalony zwolennik polowania, podniósł myśl zorganizowania „Stowarzyszenia myśliwskiego”.

Inicjator rozesłał do tutejszych nemrodów okólnik w paruset egzemplarzach, w którym uprasza o odpowiedź, czy projekt może liczyć na współdziałanie amatorów łowów.

Według brzmienia tegoż cyrkularza, twórca projektu już rozpoczął starania u władzy, celem uzyskania koncesji na nowe stowarzyszenie.

= W sprawie legatu. Otrzymujemy pismo następujące:

„Ponieważ już po raz drugi zaczepiony zostałem w Kurjerze warszawskim z powodu nabycia majątku Tupadły, w powiecie lipnowskim, przeto zmuszony jestem oświadczyć, że:

1) suma rs. 2,587 kop. 91, z zapisu ś. p. Grodzkiej, była zahypotekowana na majątku Tupadły tylko dodatkowo, głównie zaś jest zabezpieczoną na majątku Garnek, w powiecie noworadomskim położonym; nie ma najmniejszej wątpliwości, że jeżeli tylko magistrat m. Warszawy praw swoich dopilnować zechce, to suma powyższa przy mającej wkrótce nastąpić licytacji dóbr Garnek odzyskana zostanie;

2) aby uniknąć wszelkich insynuacji, zaproponowałem nabycie majątku Tupadły przez magistrat m. Warszawy.

Ponieważ dobra te nabyłem jako przymuszony, aby ocalić sumę mojej żony, zabezpieczoną na tym majątku, i o nic więcej mi nie chodzi, jak o wycofanie moich funduszy, zobowiązałem się odstąpić magistratowi m. Warszawy dobra Tupadły za zwrotem sumy mojej żony, oraz wydatków, poniesionych na kupno i zagospodarowanie majątku.

Jeżeli magistrat m. Warszawy propozycję moją zaakceptuje, to szczegółowe rachunki przedstawię.

Sądzę, że po powyższem objaśnieniu kwestja odpowiedzialności moralnej za zapis ś. p. Grodzkiej zejdzie ze szpalt dziennikarskich.

D. 29-go stycznia. Dr. Taczanowski.

= Łyżwiarz. Bawi obecnie w naszym mieście p. Henryk Stevensen, którego specjalnością są popisy na łyżwach. Łyżwiarz ma zamiar wystąpić z popisem.

= Fijołki z Nicei. W dniu wczorajszym pociągiem pośpiesznym kolei wiedeńskiej przybył do Warszawy ładunek kwiatów, a szczególnie fijołków z Nicei.

Wonny ten transport został zamówiony z powodu balu, mającego się odbyć w domu państwa W. w dniu dzisiejszym.

= Aszant-rysownikiem. Jeden z tutejszych rysowników odwiedził w tych dniach aszantów, w celu sportretowania kilku członków tej dzikiej drużyny.

Murzyn Kao-Kao uważnie przypatrywał się pracy artysty, aż nagle pochwyił za ołówek i kilku energicznymi ruchami narysował na papierze coś nieokreślonego, co według niego miało oznaczać „wiele ludzi i wiele koni”.

Rozumie się, rysunek został popsuty...

= Ofiara balu i mrozu. Jeden z tutejszych mieszkańców, p. W., powracając nad ranem w ubiegły wtorek z balu, jaki się odbywał we wsi K., w pobliżu Pruszkowa, uległ fatalnemu wypadkowi.

Pan W. wcześniej wyjechał z K., aby zdążyć do Pruszkowa na pociąg kurjerski kolei wiedeńskiej. Zmęczony tańcami i po części odurzony trunkami, p. W., wsiadłszy w małe saneczki, zdrzemnął się na dobre.

W czasie tego snu stangret, jak się okazało, pijany, wjechał na jakąś zawadę, o którą sanki uderzyły tak gwałtownie, iż p. W. wypadł na śnieg.

Drzemający woźnica pomknął dalej, nie bacząc, iż sanki są puste.

Kiedy p. W., zorientowawszy się w sytuacji, podniósł się ze śniegu, sanki były już daleko i woźnica rozpaczliwych wołań nie słyszał.

W dość lekkim futerku, w balowych lakierkach

znaleźć się w szczerem polu w czasie kilkunastostopniowego mrozu, jest to położenie nadzwyczaj przykre.

Nie będziemy opisywali smutnej odysei p. W., zaznaczamy tylko, iż biedak, zamiast o 6-ej rano, przyjechał dopiero po południu pociągiem bydgoskim.

Oprócz odmrożenia rąk, nóg i twarzy, p. W. mocno się rozchorował i, według opinii lekarzy, rozwinęło się gwałtowne zapalenie płuc.

= Podejrzenie zbrodni. W dniu wczorajszym pod nrem 25-ym przy ul. Łuckiej znaleziono zwłoki nowonarodzonego niemowlęcia płci żeńskiej. Zwłoki zostały zabezpieczone, a przeciw matce, Marjannie Z., w powyższym domu zamieszkałej, śledztwo rozwinięto.

= Nagła śmierć. W dniu wczorajszym przy ul. Żelaznej pod nrem 23-ym z niewiadomej przyczyny zmarł nagle Szloma Hertz. Podobnie z niewiadomej przyczyny zmarła nagle Amelja Normarkowa, mieszkanka Nowego Dworu.

= Zamach samobójczy. W dniu wczorajszym na Krakowskim Przedmieściu pod nrem 37-ym, Marjanna Kuczevska, licząca 28 lat wieku, wlała do wody jakichś kropli, a po wypiciu płynu oświadczyła, że jest otruta.

Objawy otrucia wnet się pokazały. Kuczevska w stanie bezprzytomnym odwieziono do szpitala Dzieciątka Jezus. Przyczyny rozpaczliwego zamachu Kuczevska nie chce wyjawiać.

= Pożar pod miastem. Nocą wczorajszą nad wsią Czyste pod Warszawą ukazała się łuna pożarna.

Straż ogniowa z powodu widocznej odległości pożaru wcale nie wyruszyła.

Palił się dom Borucha Mędrzyckiego. Pomimo energicznego ratunku miejscowych mieszkańców dom ten stał się pastwą płomieni. Straty wynoszą około rs. 3,000.

Z wystawy tkackiej.

Wczoraj została poruszona myśl, którą ze względu na cel wystawy oraz jej urozmaicenie gorąco popieramy.

Idzie tu mianowicie o urządzenie w pewnych godzinach pouczających pogadań, mających za przedmiot przemysł tkacki, tak, jak to się praktykowało na zeszłorocznej wystawie higienicznej.

Inicjatywa, o ile nam wiadomo, wychodzi od wystawców, pomiędzy którymi znajdują się specjaliści, gotowi do objaśnień, mogących zainteresować szerszą publiczność.

Pogadanki o uprawie lnu i bawełny, o wyrobie przędzy, a następnie manipulacji tkackiej, obznajmienie z rozwojem przemysłu tkackiego i obecnym jego stanem, wraz ze szczegółowym opisem znacniejszych fabryk oraz ich specjalności, mogą się przyczynić do zaciekawienia publiczności, która tłumnie będzie wówczas na wystawę podążała.

Od komitetu więc, który, jak to stwierdził dyrektor Muzeum, p. Jerzy Aleksandrowicz, tyle się do urządzenia wystawy przyczynił, zależy teraz podjęcie dobrego projektu i urzeczywistnienie go w jak najkrótszym czasie.

* W podanej przez nas liście członków komitetu wystawy tkackiej, jak również i w katalogu zostało pominięte nazwisko ks. Michała Radziwiłła.

Pospieszamy więc uzupełnić ten brak, nadmienając, iż ks. Radziwiłł wziął udział w komitecie na krótko przed otwarciem wystawy i głównie się przyczynił do urządzenia działu tkanin starodawnych, od których opisu zaczęliśmy naszą wędrówkę po wystawie.

* Uwaga nasza co do jawności cen fabrycznych osiągnęła poniekąd skutek.

Reprezentanci niektórych fabryk wywiesili ceny na wystawionych kortach, suknach, pledach i szalach francuskich i tureckich.

Skutek okazał się widoczny, gdyż fabrykanci od zwiedzającej publiczności otrzymali wiele zamówień.

Sądzymy, że reszta wystawców podąży za tym dobrym przykładem.

* Czwarty z rzędu dzień wystawy tkackiej zgromadził znów więcej osób, zdaje się więc, że zainteresowanie się wystawą stopniowo wzrasta, a jeżeli przyjdą do skutku projektowane pogadanki, ani wątplić, że obrót kasowy znacznie się zwiększy.

Pomiędzy zwiedzającymi zauważyliśmy wczoraj wielu fabrykantów z Łodzi, którzy, nie wzięwszy udziału w wystawie, przybywają jednak wiedzeni ciekawością, jak wygląda bez nich popis tkacki.

Fortepian wczoraj milczał, natomiast organy były czynne dzięki ich właścicielowi, p. Blombergowi, który, między innymi utworami, wykonał *Cujus animam*, wyjątek ze słynnego oratorjum Rossiniego *Stabat Mater*.

Nadto grał na organach p. Kałużyński, organista archikatedry św. Jana.

„Oleander” i „Bierzmowanie”.

Pan —j—i w liście do redakcji *Kurjera* wątpi o tożsamości *oleandra* z *rododendronem*, a *bierzmowania* z łacińskim *firmare*. Może następujące dowody zdołają wątpliwości jego usunąć.

Otwieramy nasamprzód „Słownik łaciny średniowiecznej” Ducange’a pod wyrazem *arodandarum* i czytamy (tłómacząc dosłownie): „*Arodandarum*, zwany mylnie *lorandrum*... wyraz oczywiście zepsuty z *rhododendron*”.

Diez w słowniku romańskim pod wyrazem *oleandro* tak mówi: „...wyraz ten pochodzi z *rhododendrum*, z przystosowaniem do *laurus* i odrzuceniem *l*, uczuwanego jako przedimek.”

Miklosicz w Słowniku wyrazów obcych objaśnia serbską nazwę *laendra* łacińskim *rhododendrum*, średniowiecznym *lorandrum*.

To samo czyni Andresen, mówiąc o wyrazie niemieckim *Oleander* (*Deutsche Volksetymologie*, wyd. 3-cie, str. 153).

Widać więc, że mamy tu do czynienia z okazem analogji, czyli słoworodu ludowego: *rhododendron* pojmowano jako *laurodendron*, a potem jeszcze dalej przekształcono.

U nas sprawa przekręcania wyrazu poszła jeszcze dalej; w wyrazie *oleander* dosłyszano coś pokrewnego z *Holandją* i dziś na Litwie np., albo w poznańskim (kolo Rawicza) słycać czasami *holander* zamiast *oleander* (*Rozprawy Akad. Krak. filol.* IX, 137), a pod Pułtuskim *holijender* (*Prace filol.* I, 141).

Co do *bierzmowania*, muszę się również powołać na autorytety...

Otóż Miklosicz w Słowniku etymologicznym pod wyrazem *brma* powiada: „Słowiańskie *běrmati* lub *firmati*, chorwackie *bermati*, czeskie *birnovati*, polskie *bierzmować*, górnołużyckie *bjermować*, *firmować* — wszystko to ze starogórno-niemieckiego *firmon* = *bierzmować*.” Że zaś wyraz niemiecki pochodzi od łacińskiego *firmare* = utwierdzać, wzmacniać, o tem chyba nikt wątpić nie będzie.

Lud nasz poszedł jeszcze dalej w przekształcaniu *bierzmowania*; w wadowickim wymawia on *wierzmowanie* lub *wierzbowanie* (*Rozprawy Akad. Krak. filol.* IX, 162); w limanowskim też *wierzmowanie* (*tamże*, VIII, 244 *).

Jan Karłowicz.

— Następujący uczniowie za naszym pośrednictwem opłacili wpisy na drugie półrocze bieżącego roku szkolnego:

W gimnazjum III-em: Bronisław S. z klasy 1-ej rs. 23, Konstanty R. z kl. 1-ej rs. 23, Henryk B. z kl. 2-ej rs. 23.

W gimnazjum VI-em Wilhelm R. z kl. 4-ej rs. 20.

W gimnazjum realnem na Zjeździe Zygmunt A. z kl. 2-ej rs. 20, Stefan A. z kl. 4-ej rs. 20 i Zygmunt G. z kl. 2-ej rs. 20.

W szkole Górskiego: Witold C. z kl. 2-ej rs. 20 i Stefan C. z kl. 6-ej rs. 20.

W szkole miejskiej Mirosław P. rs. 8.

Razem dotąd opłacono wpisów na rs. 197.

Dalszej opiece łaskawych czytelników sprawę wpisów gorąco polecamy.

— Złożono w redakcji *Kurjera warszawskiego*:

Dla najbiedniejszych.

E. J. rs. 3.

Na opał dla biednych.

Tad. K. kop. 50.

— Firmie cukierniczej Ch. Tour składamy niniejszem publiczne podziękowanie za gustowne urządzenie bufetu i sumienne obsłużenie gości na zabawie tańcującej członków „Lutni” w resursie obywatelskiej dnia 28-go stycznia r. b.

Gospodarze zabawy.

Nekrologja.

† S. p. Joanna z Mischlerów **Duckstein** zgasła w dniu 31-ym stycznia r. b., przeżywszy lat 68. Pograżona w żalu córka zaprasza krewnych, przyjaciół i znajomych na wyprawienie zwłok w dniu 2-im lutego r. b., to jest we czwartek, o godzinie 3-iej po południu, z kaplicy ewangelicko-augsburskiej przy ulicy Mylnej, na cmentarz tegoż wyznania odbyć się mające. —340—

† S. p. Aleksander **Petzold**, były obywatel, majster zgro madzenia stelmachów i kołodziei, po krótkiej i ciężkiej chorobie, zakończył życie w dniu 1-ym lutego 1888 r. przeżywszy lat 70. Pozostała żona wraz z bratem i bratową, dziećmi, zięciami i wnukami zapraszają przyjaciół i znajomych na wyprawienie zwłok z kaplicy ewangelicko-augsburskiej przy ulicy Mylnej, w dniu 3-im lutego, to jest w piątek, o godzinie 4-iej po południu, na cmentarz tegoż wyznania odbyć się mające. —347—

† W dniu 31-ym stycznia r. b., w Majdanie Księżpolskim rozstała się z tym światem s. p. Róża z Kożuchowskich

*) Wobec tego wyjaśnienia, bezsensowna i płaska zaczepka *Kur. por.* nie zasługuje nawet na... wzmiankę; *przyp. red.*

Dunin, wdowa po urzędniku Towarzystwa kredytowego ziemskiego. —348—

† W dniu 3-im b. m., t. j. w piątek, jako w 3-cią rocznicę śmierci s. p. Antoniego **Leskiewicza** b. referendarza b. rady stanu Królestwa Polskiego, za jego duszę, oraz za duszę żony jego s. p. Józefy z Turowskich **Leskiewiczowej**, b. artystki opery warszawskiej, odbędzie się w kościele św. Krzyża, o godzinie 10-iej i pół rano nabożeństwo żałobne, na które pozostała rodzina zaprasza. —355—

† Dnia 4-go lutego r. b., to jest w sobotę, jako w pierwszą bolesną rocznicę śmierci s. p. Gabrijeli z Bispingów Choraży-ny **Włodkowej**, oraz syna jej s. p. Kamila **Włodka**, odbędzie się żałobne nabożeństwo za spokój ich dusz w kościele św. Krzyża, o godzinie 11-iej rano, na które pozostały syn i córki zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych—348

Nadesłane.

NOWE PAPIEROSY KURJER WARSZAWSKI

Z tytoniu oryginalnego Tureckiego, mieszanego z Amerykańskim **Sweet-Caporal**. Cena za 100 sztuk rs. 1.

Polecają

WANDALIN i S-ka

WARSZAWA,

Plac Teatralny nr 11,

TELEGRAMY

„KURJERA WARSZAWSKIEGO”.

Petersburg 1-go lutego. (Tel. Aj. półn.)—Ogłoszone zostało następujące postanowienie komitetu ministrów: Tym z żydów poddanych zagranicznych, zamieszkałych w Królestwie Polskiem, którzy otrzymali patenty gildyjne I-ej gildji na r. 1887, dozwolonem zostaje otrzymywanie podobnych patentów i na r. 1888-y. Postanowienie to nie dotyczy żydów poddanych zagranicznych, którym odmówiono, na zasadzie praw istniejących, pozwolenia na prawo prowadzenia handlu w Rosji. Tym ostatnim wyznacza się dzień 1-y maja r. 1888-go, jako ostateczny termin do podawania podań o przyznanie prawa na prowadzenie handlu w Rosji. Ci, którzy do tego czasu nie uzyskają upoważnienia, będą zmuszeni do zaniechania handlu w Rosji i opuszczenia terytorjum Cesarstwa przed d. 1-ym stycznia r. 1889-go.

Petersburg 1-go lutego. (Telegr. Aj. półn.)—*Grażdanin* pisze, iż do rady państwa wkrótce podany będzie wniosek o wyłączenie z pod atrybucji policji powiatowej i gubernjalnej wszelkich spraw, niemających nie z czynnościami policji wspólnego.

Petersburg 1-go lutego (Tel. Aj. półn.)—*Grażdanin* donosi, iż w Petersburgu ma się odbyć niezadługo zjazd kuratorów okręgów naukowych dla rozpatrzenia kwestyj, dotyczących wyższych zakładów naukowych na prowincji.

Petersburg 1-go lutego. (Tel. Aj. półn.)—*Praw. wiestn.* ogłasza postanowienie o ruskim oddziale na wystawie, mającej się odbyć w r. b. w Kopenhadze. Ostateczny termin podawania deklaracji upływa z d. 15-ym lutego, nadesłania zaś zadeklarowanych przedmiotów do Petersburga—w d. 15-ym marca r. b.

Petersburg 1-go lutego. (Tel. Aj. półn.)—*Now. wr.* twierdzi, iż postanowionem zostało podwyższenie opłaty w uniwersytetach za prelekcje w stosunku 50% do wpisów dzisiejszych. Podwyżka ma być zastosowaną przez coroczne powiększanie opłaty o 10 rs.

Petersburg 1-go lutego. (Tel. Aj. półn.)—Najjaśniejszy Pan raczył wczoraj przyjmować na uroczystym posłuchaniu barona Maroketti, nowozamianowanego posła włoskiego przy Dworze Najwyższym.

Petersburg 1-go lutego. (T. A. p.)—Komentant I-go korpusu armji, Barklay de Tolli, otrzymał urlop wraz z usunięciem go z godności komentanta i pozostawieniem w randze jenerał-adjutanta. Na jego miejsce wyznaczony został naczelnik I-ej dywizji gwardji, Daniłow.

Wiedeń 1-go lutego. (Tel. pryw. K. W.)—*Politische Correspondenz* donosi z Serajewa: Znaczną liczbą rodzin bośnijskich, które wywędrowały z kraju, uprasza obecnie o pozwolenie powrotu. Śla-

dów ruchu emigracyjnego wśród starowierców bośnijskich nie widać. (Aj. półn.)

Wiedeń 1-go lutego. (Tel. pryw. K. W.)—Rząd jest zdania, iż wniosek księcia Liechtensteina mieści w sobie zmianę konstytucji i dlatego do uchwalenia jego potrzeba $\frac{2}{3}$ głosów. Takiej większości nie znajdzie on w izbie deputowanych.

Wiedeń 1-go lutego. (Tel. pryw. Kur. W.)—Rząd bułgarski zamówił w fabrykach tutejszych 15 milionów ładunków za cenę 2,500,000 fr.

Budapeszt 1-go lutego. (Tel. pr. K. W.)—Hr. Andrassy oświadczył w *interview*, iż sprawa bułgarska da się załatwić bez wojny.

Berlin 1-go lutego. (Tel. pryw. K. W.)—Biuletyn urzędowy powiada: U następcy tronu skostatowano obecnie częściowe zgrubienie przedniej części prawej połowy krtani. Natomiast skutkiem usunięcia zamarłej cząstki nabrzmienie lewej strony zmniejszyło się. Ogólny stan zdrowia prawidłowy

Berlin 1-go lutego. (Tel. pryw. K. W.)—*Vossische Zeitung* donosi z San Remo: Królowa angielska zawiadomiła Mackenziego, iż zamierza niebawem odwiedzić San Remo, wszakże nie zabawi tam dłużej.

Berlin 1-go lutego. (Tel. pryw. K. W.)—Nowa ustawa wojskowa powiększa budżet corocznie o 8—10 milionów marek.

Berlin 1-go lutego. (Tel. pryw. Kur. W.)—Na dzisiejszej giełdzie sprawiła dobre wrażenie wiadomość o objęciu emisji obligacyj wielkiego ruskiego towarzystwa kolejowego przez konsorejum amsterdarskie. (Aj. półn.)

Monachjum 1-go lutego. (Tel. pr. K. W.)—Rząd bawarski zawiadomił wszystkich polaków, zamieszkałych w Bawarii, ażeby paszporta swoje składali w biurach polieji miejskiej. Emigranci zaś, przebywający w Bawarii bez paszportów, wylegitymować się powinni ze swych zajęć i środków utrzymania.

Strassburg 1-go lutego. (Tel. Aj. półn.)—Towarzysz ministra, Szmidt, powiedział w delegacjach ziemiańskich Alzacji i Lotaryngji, iż rząd wie doskonale o podziemnych knowaniach, toczących się w kraju. Pomimo to, rząd ograniczy się na przedsięwzięciu koniecznych środków ostrożności, jakich wymaga interes cesarstwa.

Paryż 1-go lutego. (Tel. pryw. Kur. W.)—Lekarze są zdania, iż Ludwice Michel nie można wyjąć kuli, ponieważ operacja podobna zagrażałaby jej życiu.

Paryż 1-go lutego. (Tel. pryw. K. W.)—Dawni członkowie ligi patrijotycznej w Lugdunie utworzyli tam „związek patrijotyczny Rodanu”, na czele którego stoją profesorowie i oficerowie. Ustawa związku zalicza do celów jego: obronę i dzwiganie ojczyzny bez mieszania się do polityki i religji, tworzenie stowarzyszeń strzeleckich, gimnastycznych, wojskowych i pływackich, popieranie handlu i przemysłu narodowego.

Paryż 1-go lutego. (Tel. pryw. Kur. W.)—Na wyspie Cyprze szerzy się agitacja przeciwko Anglji. Meeting 10,000 osób uchwalił protest przeciw uciskowi podatkowemu. Arcybiskup przyłączył się do agitacji.

Paryż 1-go lutego. (Tel. pryw. K. W.)—Wszystkich cudzoziemców, zatrudnionych przy budowie okrętów w portach, oddalono.

Paryż 1-go lutego. (Tel. Aj. półn.)—Ferdynand Lesseps, znakomity twórca kanału sueskiego i panamskiego, spadł z konia i złamał nogę.

Bruksella 1-go lutego. (Tel. pryw. Kur. W.)—*Independance belge* donosi z Adenu, że oficer angielski w towarzystwie 23-eh żołnierzy, którzy polowali na wybrzeżu afrykańskim, zamordowani zostali przez somalisów. (Aj. półn.)

Rzym 1-go lutego. (Tel. pryw. Kur. W.)—Z Massawy telegrafują, że w okolicy Saati abisyńscy czycy zamordowali oficera angielskiego oraz 23-eh żołnierzy krajowych.

Rzym 1-go lutego. (Tel. pryw. Kur. W.)—W Bolonji i Livornie spadły wielkie śniegi. Cała Campagna zaśnieżona.

HOTEL PÓLNOCNY
Hotel „DU NORD“
Siewernaja Gościnica
w Kijowie,
 naprzeciwko Teatru, róg Kadeckiej i Włodzimierskiej ulicy, w domu Krzyżanowskiego, utrzymywany przez warszawianina, zamieszkałego w Kijowie lat 17-cie.
Wszelkie wygody, informacje i ułatwienia.
 CENY UMIARKOWANE. 205R

W dniu 30-ym Marca (11-go Kwietnia) 1888 r. sprzedana będzie przez publiczną licytację w Sądzie Okręgowym Kieleckim **APTEKA w Proszowicach**, po ś. p. Sikorskim; licytacja od rs. 4.500.
DOM
 piętrowy murowany, w którym się mieści Apteka, z ogrodem i łąką. Licytacja od rs. 4.500.
 Wiadomość na miejscu i u podpisanego wykonawcy testamentowego.
 140 **Dominik ANC,**
 Adwokat, Świętojska № 16.

Ważne dla Rolników.
 W dniu 11 (23) Lutego r. b., przed Rejentem Boćciszewskim w Siedlcach, odbędzie się licytacja dóbr
Kołacze,
 w powiecie Włodawskim położonych, ogólnej rozległości włók 87 mających, w tem gruntów ornych morg. 441 pr. 251, łąk dobrych morg. 318, pastwisk morg. 659 i lasu morg. 1.175. Licytacja rozpocznie się od rs. 43.500. Wadium rs. 4.300. Pożyczka Towarzystwa wynosi rs. 21.750. 53

numerami i korytarzami.
 zawsze z ogrzaniem
 poleca się
 z gruntu odrestaurowany,

Hotel POLSKI

DOM.

Na bardzo dogodnych warunkach, w mieście Górze Kalwarii, do sprzedania parterowy kamienny dom, z ozdobami przy dwóch sklepach, w samym środku miasta, z przyległym obszernym placem i czterema morgami stodwiewięćdziesięciu jednym prętem gruntu. Posesja oznaczona № 57-ym. Wiadomość u J. Rosen, ulica Freta № 23 w Warszawie. 139

Korzystny interes!
Restauracja pierwszorzędna
 (przyczem 3 bilardy), egzystująca od 12-tu lat w mieście gubernjalnem, przy kolei — jest do odstąpienia. Wiadomość w Warszawie, Rymarska № 16, u Felczera. 142

Na 15 osób

piękne serwisy stołowe
 z najlepszej porcelany krajowej, ozdobnie malowane, na żądanie z monogramami lub herbami, składające się ze 125 przedmiotów w cenie od rs. 50.—Serwisy też same z dodaniem 86 przedmiotów ze szkła kryształowego po rs. 60.—Serwisy do kawy i do herbaty na 12 osób w kwiaty malowane, zawierające 30 przedmiotów po rs. 16.—Serwisy do herbaty z 16 przedmiotów od rs. 6.—Garnitury do mycia kolorowane od rs. 3 i pół. Doniczki do kwiatów, pięknie malowane po rs. 2 za parę, oraz wszelką porcelanę malowaną po cenach tak zadziwiająco niskich sprzedaje **wyłącznie** skład i malarnia porcelany, szkła i fajansu

Ryszarda Fijałkowskiego,
 Krakowskie-Przedmieście № 2, wprost Kopernika, w lokalu prywatnym. 204R

RUSSKIE SZAMPAŃSKIE

N. P. ŁANINA w Moskwie,

nagrodzone na znaczniejszych Wystawach Europejskich i uznane za najlepsze, sprzedaje

SKŁAD GŁÓWNY WIN RUSSKICH

HERMANA STEIN & Co.

W WARSZAWIE,
 ulica Długa Nr 46.

Filja: ulica Marszałkowska Nr 146,

oraz znaczniejsze Handle Win.

Uprasza się o zwrócenie uwagi, aby na etykietach była firma N. P. Łanina. 199R

Nauka i wychowanie.
Adres biura nauczycielskiego Załęskiej, Mazowiecka 16, rekomenduje nauczycieli, nauczycielki, bony. 133
Buchhalterji wyczuca gruntownie, z upoważnienia władzy nauk, Dawison. Wspólna 40 domu. 92
Biuro nauczycielskie Eugenji Hennel, Senatorska 11, pasaż Roetzlera. Nauczycielka z pedagogiczną uznaną praktyką, muzyką, konwersacją francuską i niemiecką poszukuje miejsca, warunki przystępne. 1734
Młoda rodowita Niemka, mająca patent, udziela lekcji, konwersacji. Przyjmuje od 5—7. Nowy-Swiat 15, m. 7. 1874
Niedaleko na wyjazd, zaraz, osoba posiadająca patent lub świadectwo z konserwatorjum. Wiadomość: ul. Dobra № 12—5. 2037
Poszukuje angielski do konwersacji i gramatyki. Adres złożyć pod literą S. O. w kantorze Kurjera. 2028
Potrzebny matematyk dla ucznia klasy 5-ej. Wiadomość w sklepie Wiśniewskiego, róg Świętojańskiej i Zapiecka. 2048
Prof. de Préchamps, Długa 25. Paryżanka z dyplomem, do umieszczenia w Warszawie lub blisko. 1937
Potrzebna francuzka z dobrą muzyką, do dwojga dzieci, na 2 godziny dziennie. Rymarska № 14, m. 2. 1861
Potrzebna bony Niemki, do 3-letniej dziewczynki, na przychodnią. Nowogrodzka № 24, mieszkania 12. 1870

Student uniwersytetu, doświadczony korepetytor, udziela lekcje, korepetycje, przysposabia uczniów i uczennice do gimnazjum, początków uczy metodą poglądową. Oferty proszę składać w kantorze Kurjera pod adresem „Rawicz.” 239
Za naukę francuzka dostanie pokój. Kanonja 10, mieszkania 1. Zgłaszać się od 3-ej do 5-ej po południu. — Tamże do sprzedania suknia wieczorowa, — pianino zagraniczne. 1921
Posady i prace.
Buchalter i korespondent w językach polskim, ruskim i niemieckim, opatrzone w chlubne świadectwa, poszukuje odpowiedniej posady. Łaskawe oferty pod lit. K. P. w kantorze Kurjera Warsz. 1939
Buchalter rutynowany, zaprowadza i reguluje książki handlowe i fabryczne, a także sporządza bilanse, przyjmuje również zobowiązania na wyjazd. Dyskretna zapewnienia się. Oferty do biura ogłoszeń pp. Rajchman i Frencler. Senatorska № 26, pod L. D. 27. 245
Chłopcy od lat 14 potrzebni zaraz do szlifierni Jana Silberberga, Rymarska 6. 243
Kuchmistrz! Przyjmuje obstalunki, wesela, obiady, kolacje tania! Krakowskie-Przedmieście № 47, w cukierni Śniegockiego. 634
Kelner mówiący językami, polskim, ruskim, niemieckim, francuskim, pragnie przyjąć obowiązki na stacjach kolejowych Królestwa lub Cesarstwa. Łaskawe oferty do kantoru Kurjera Warsz. pod nazwą „Kelner”. 2039

Krawca damskiego na wyjazd do Rosji, poszukuje się za dobrem wynagrodzeniem. Chmielna № 62, mieszkania 2, od godziny 4-ej do 6-ej. 1916
Kobieta przyzwoita może znaleźć mieszkanie za dwie godziny ruskiego i niemieckiego języka. Marszałkowska № 147, mieszkania 17. 1765a
Kasjerka, na żądanie mogąca dać kaucję, poszukuje odpowiedniego miejsca. Porozumieć się można w biurze ogłoszeń Rajchmana i Frenclera. Senatorska 26. 241
Młody człowiek, znający dobrze po polsku i rusku, poszukuje magazyniera lub innej posady. Mogę dać kaucji ra. 60. Adresy proszę składać w kiosku róg Podwala i Kapitulnej. 1941
Maszynistka do krawieczyny, poszukuje miejsca. Świętojska № 18 nowy, mieszkania 36. 1843
Mężczyzna lat 40, poszukuje miejsca rzadcy, kasjera, magazyniera, dozorey, może złożyć kaucję dość wysoką. Adresa w kantorze Kurjera pod li. H. K. 1741
Matrychmiast potrzebne panny zdolne do kospodnic i staników. Niecała № 2. 2027
Nagrody od 100 rs. do 200 za wyrobienie posady młodemu człowiekowi, posiadającemu świadectwo z 4 klas. Oferty proszę złożyć w kantorze pod wyr. „Binro 200.” 2030
Osoba inteligentna, posiadająca języki, muzykę, poszukuje odpowiedniego zajęcia. Krakowskie-Przedmieście 17, mieszkania 6. Czteropiętrowa oficyna. 2059
Osoba młoda i miła, poszukuje posady sklepowej, bufetowej na wyjazd do Cesarstwa. Nowy-Swiat 48, m. 14. 2051

Osoba w starszym wieku, doświadczona w swoim zawodzie, posiadająca języki polski i niemiecki, poszukuje od 1 marca w domu chrześcijańskim zajęcia do wyręczania pani domu, gospodarstwa lub opieki nad dziećmi. Oferty proszę składać w kantorze Kurjera pod lit. J. K. 1853
Osoba poszukuje szycia w domach prywatnych. Wiadomość ulica Bracka № 10, mieszkania 17. 2020
Potrzebna jest dziewczynka w wieku około lat 15 do sklepu mydlarskiego. Długa № 42. 2006
Potrzebny jest kasjer do interesu handlowego, renomowanego w Warszawie, z kaucją rs. 800. Pensja rs. 35 miesięcznie i od kaucji 8 procent. Oferty pod literami J. N. w kantorze Kurjera. 1984
Prasowaczki do koszul bardzo zdolne potrzebne są do pralni Matyldy. Ul. Chmielna № 16. 1978
Panien moralnego wychowania potrzebna do fabryki „Papeterie.” Sewerynowa № 14 domu. 1839
Potrzebna panna-służąca do zajęcia się domem i ogrodem kawaler, któryby się znał do pszczoł. Hotel Saski № 1, od 9 do 11 rano. 1837
Potrzebny kucharz lub kncharka dobra, z świadectwami dobrymi, na wieś, do małego gospodarstwa. Żurawia 11, m. 8, od 10—12. 1859
Potrzebna maszynistka do bieliszny zdatna. Kracza 47, m. 11. 1567

Panny zdolne i do nauki do sukien potrze- bne są. Twarda № 22, mieszka. 27. 1762
Poszukuje osoby pojedynczej, kobiety lub mężczyzny, do pełnienia obowiązków kasjerskich, do jednego z miast gubernjalnych w Cesarstwie, pensja i utrzymanie całkowite, z kaucją od 800 do 1,000 rubli. Uprasza się o pozostawienie adresu w kantorze pod lit. M. C. 1889

Do sprzedania fortepian o siedmiu okta- wach. Wiadomość Ulica Miodowa № 13, mieszkania 10. 1983
Fortepiany używane od rs. 240 do sprze- dania. Ulica Nowy-Świat 54. A. Jani- szewski. 1499
Fortepian do sprzedania za rs. 300, w kan- torze piekarni Pańska 13. r745

Skrzypce stare, tyrolskie do sprzedania. Bardzo tanio w Kannicha Krakowskie- Przedmieście № 85. 2008
Szafy sklepowe oszklone z szufladami, oraz całe urządzenie sklepowe, do sprzedania. Bracka 11, m. 10. 2045
Sanki poczwórne świeżego fasonu, utrech- tem wybite, są do zbycia w zajeździe Plo- ckim, na Podwalu. 2024

Do wynajęcia w każdym czasie jeden lub dwa pokoje, z osobnym wejściem. Złota 28, mieszkania 4, pierwsze piętro. 2041
Pokój słoneczny, frontowy, osobne paradne wejście, umeblowany, usługa, samowar do wynajęcia. Wspólna 40, m. 6. 1738
Pokój dla kawalera, z frontowym wejściem, zaraz do wynajęcia, bardzo tanio, może być z samowarem i usługą. Wiadomość na miejscu, ulica Zielna 33, m. 16. 1944

Kupno i sprzedaż.

Interesa handl. i majątk.

Doniesienia rozmaite.